

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אליהו אלי יזדי

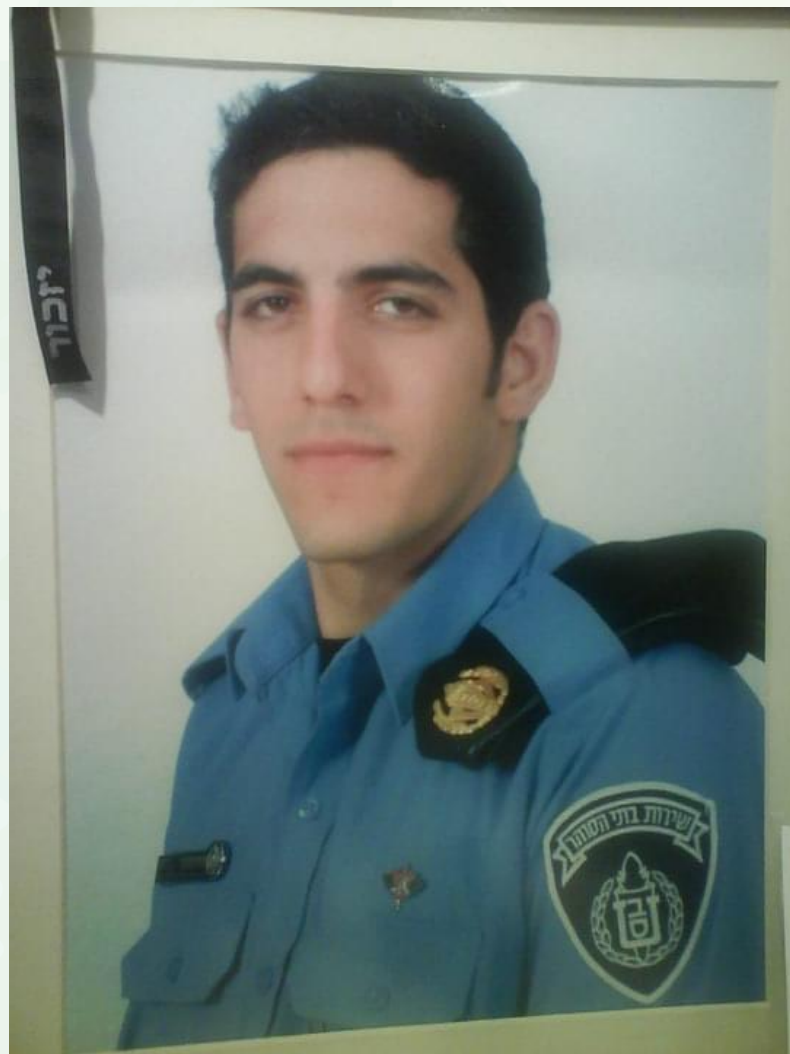
ילדות

אלי נולד בחיפה ביום כ"ח בתמוז תשמ"ד (28.7.1984).
בן בכור להוריו, אח לנועה, שחר, רן, שי והדר.
אלי היה נער שקט, מופנם ואהוב. הוא גדל והתחנך בקריית חיים, למד בבית הספר
היסודי "גורדון" והמשיך לתיכון העירוני.

על הילד שהיה

אליה אהב מאוד כדורגל. מגיל צעיר שיחק בקבוצת "מכבי" בעירו, חיפה, ועבר ל"הפועל"
העירונית.

הוא הצטיין כשחקן בתפקיד מגן ועל כך קיבל במהלך השנים כמה אותות הוקרה.
מעט לפני העלייה לקבוצת הנוער נפגע אלי בתאונת דרכים, ונאלץ לוותר על החלום להיות
שחקן כדורגל.

מתכון עם זיכרון

הגיוס לצה"ל

בחודש דצמבר 2002 התגייס אלי לשירות סדיר בצה"ל, להנדסה קרבית. בתום הטירונות הוא המשיך לקורס מפקדי כיתות, בהמשך עבר קורסים נוספים וקיבל כומתת מפקד.

השירות הצבאי

אחרי שנתיים בשירות קרבי נאלץ אלי, מחמת בעיות כלכליות במשפחה, לעבור לשרת קרוב לביתו. עד לשחרורו הוא שירת מדי יום במסירות, ובלילות עבד בבית קפה ותרם לפרנסת המשפחה.

אחרי שחרורו התלבט אלי לגבי ההמשך – לעבוד, ללמוד, או ראשית לנסוע לטיול בחו"ל כפי שעשו רבים מחבריו. ההתלבטות הייתה קצרה, ההיגיון הכריע ואלי בחר לעבוד וכך לעזור למשפחה. הוא החל לעבוד בשעות היום, וכן החל ללמוד בשעות הערב ניהול עסקים. אלי החל לעבוד ובמקביל הגיש מועמדות להתגייס לשירות בתי הסוהר. הוא התקבל, ובחודש יולי 2006 אלי התגייס לשירות בתי הסוהר והוצב כסוהר ביטחון בבית הסוהר מגידו. אלי יצא לקורס סוהרים וסיים אותו כחניך מצטיין. הוא הצליח מאוד בעבודתו, והיה אהוב ונערץ על הסוהרים ועל האסירים כאחד. באוקטובר 2006 הוא הועלה לדרגת רב-סמל.

מועד הנפילה

בחדש ספטמבר 2007 החלו אירועים חריגים ומהומות בבית סוהר מגידו, בו נכלאו אסירים פלסטינאים ומחבלים, ואלי השתתף בהשתלטות על האסירים.

בתאריך 8.10.2007, שבועיים אחרי פרוץ המהומות, בעת שאלי היה סמל תורן במשמרת, החמיר מאוד כאב ראש שליווה אותו כל אותו יום והוא ניגש למרפאת הכלא. שם, כשהמתין לרופא, הוא איבד את הכרתו והובהל לבית חולים רמב"ם בחיפה.

מועד הנפילה

אלי נלחם על חייו כשבוע, במהלכו ביקרו אותו ואת משפחתו רבים שהכירו אותו.
אלי לא חזר להכרתו וביום ב' בחשוון תשס"ח (14.10.2007) קרסו מערכות גופו וליבו נדם לעולם.

אלי היה בן עשרים ושלוש בנפלו. הוא הובא למנוחות בחלקה המשטרית בבית העלמין הצבאי בחיפה.

אימו אורלי כתבה: "בימי השבעה הגיעו הביתה אנשים רבים שסיפרו עליו דברים שלא ידענו בכלל, ומסתבר שהכרנו את אלי שלנו הרבה יותר טוב אחרי מותו. התנהגותו ואורח חייו נבעו בעיקר מתוככי ליבו ומערכים אשר היו טבועים בו מיום היוולדו. הדבר החשוב ביותר עבורו היה דת ומסורת. אלי דאג לקדש ביום שישי ולא פסח מעולם על ברכת המזון, כיבד את החגים ואהב במיוחד את חג שמחת תורה. ולמרבה האירוניה – יום שמחתו האחרון היה חגיגות שמחת תורה, ותמונתו האחרונה צולמה על ידי אלמוני שצילם אותו כשספר תורה בידו. את התמונה קיבלתי בשבעה. הידע שזהו יומו האחרון לשמוח?

הספדים

במותו פרשת השבוע הייתה פרשת נח, שעליו נכתב 'נח איש צדיק תמים היה... זהו אלי, אלי שלנו שעזב אותנו חסרים, כואבים והמומים.
'אלוהים מרחם על ילדי הגן', נכתב פעם בשיר. אך כנראה שאלוהים בוחר לעצמו את הילדים שיגן עליהם ואת הילדים שיגנו איתו על העולם.
שמור על העולם ילד, ועלינו..."

הספדים

אביו מאיר כתב: "קיבלתי אותך כמתנה – בן בכור שכה רציתי, קראתי לך אליהו על שם סבך – אדם ענו, נעים הליכות וירא שמיים.

אלי שלי נכתב רבות עליך, וקצרה היריעה מלהכיל את מעשיך ופועלך כאדם.

סופר לי מפי מפקדיך כאשר היית פותח את משמרתך כמפקד אגף במילים: "אני אלי יזדי פותח משמרת זו

ל – 24 השעות הקרובות שתבוא עלינו לטובה", ללא ציון דרגתך דבר המעיד על ענותך הרבה. לאחר

השבעה הביאו מפקדיך ארגז ובו ספרי תורה, ספרים שהיו בארונות נפרדת מבגדיך כדי לשמור על קדושת

הספרים.

בן יקר שלי, בבית העלמין ליד קברך הטרי ניגש אליי קצין הקשר וביקש שאברך אותו, אמרתי "מי אני

שאברך אותך?" נאמר לי מפיו "אתה לא יודע איזה בן גידלת, פשוט צדיק, ואתה אבא של צדיק הדבר הטוב

הספדים

ביותר שקרה לי בשרותי הרב בשנים כסוהר – הוא היכרותי עם אלי, למדתי ממנו רבות כאדם וכבן אדם".
אלי בן יקר שלי נושא אני עיניי אל השמיים תוהה, בוהה ושואל: למה? למה?.....
ככל שחולף הזמן הגעגוע אליך גובר והכאב מתגבר.
אלי שלי במערת אליהו הנביא במקום הקדוש הקמתי מיתקן להדלקת נרות לזיכרון עולם בהיכל ה' לעילוי
נשמתך, ובו מצוינות המילים: "כל טוב וכל הישועות" אחת מברכותיך הרבות.
בספר תהילים פרק קי"ב פסוק א' כתוב "אשרי איש ירא ה' ובמצוותיו חפץ מאד", אכן כזה היית.
בן יקר ואהוב שלי לנצח איתי ובתוכי תשכון.
אוהב ומתגעגע, אבא."

הספדים

קטע שכתבה שי אחותו של אלי:

הגיע היום הזה בשנה שמציף החוצה את כל התחושות, המועקה, הגעגוע, הכאב, הרצון לחבק לנשק ולדבר היום הזה שכל הזיכרונות ביחד עולים וצפים, היום הזה בשנה שהמכרים והאוהבים באים לכבד להדליק נר ולחבק

חזק

זהו יום של זיכרון, יום של אבל פנימי, יום שמשקף את התחושות של כל השנה .. יום שהכאב של כל השנה תוקף שורף בלב בנשמה ובגוף.

אני מאחלת לי ולמשפחתי ולכל קרוביינו, לזכור אותו תמיד, להזכיר אותו, לדבר עליו ואיתו .. לקחת חלק קטן

מהסיפורים של כולם עליו להקשיב ולאמץ דבר אחד קטן מכל המעלות שלו

הגעגועים שורפים את הנשמה .. האהבה לא תגמר לעולם, הרצון שתחזור רק מתגבר עם השנים, והזיכרון ילווה

אותנו לעד.

הספדים

קטע שכתבה אימו של אלי:

יום זיכרון בן שלי. עוד יום זיכרון. בשבילי כל יום הוא יום זיכרון, יום יום אני חושבת עליך, על מי שהיית יכול להיות ועל מה שיכולת להיות. ובסוף כל יום נשארות השאלות ללא מענה ואני מתנחמת במה שהיית בשבילי, חושבת במה זכיתי שהיית שלי, נזכרת בחיוך ובמבט ונרגעת. היום כולם חושבים, גם אילו שכל השנה טרודים בבעיות אחרות. מי ייתן והמחשבות יובילו אותם למקומות חיוביים, שיחליטו להיות אנשים טובים יותר, שיראו סביבם מי זקוק להם ויתנו כתף, מילה טובה או סתם חיוך. כי כזה היית אתה בן שלי והלוואי שמשהו מזה יעבור הלאה ואתה תביט מלמעלה ותחייך בסיפוק כי זאת צוואתך. שלך אמא.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

